

Comentariul operei O scrisoare pierduta de I.L. Caragiale - partea a patra

De la periferia Bucurestiului, unde mica burghezie isi desfasoara linistita ocupatiile diurne, iar pe inserate performeaza cu o patriarhala candoare rituri politice, Caragiale muta actiunea in capitala unui judet de munte surprins, la lumina zilei, in plina efervescenta electorala. Personajele fac parte din chiar clasa politica, a amagitorilor si nu a amagirilor, pentru care iluzia onorabilitatii nu este spontana, ci contractuala. Dumitrache si Leunida, foarte vag initiati in semantica discursului propagandistic, traiesc din suficienta teoretica si din orgoliul de a controla destinul familiei lor. Personajele din O scrisoare pierduta se straduiesc sa mentina pentru ceilalti aparenta unui "sistem curat constitutional" si in umbra lui sa-si urmareasca propriile interese.

In O noapte furtunoasa si Conu Leunida fata cu reactiunea personajele ignora posibilitatea unor martori curiosi ai dramelor lor, nu-i intereseaza ce pot comenta ceilalti, ci doar restaurarea propriilor iluzii - onoarea de familist a lui Dumitrache, fidelitatea Vetei in ochii celor doi barbati, omniscienta lui Leunida etc. O scrisoare pierduta etaleaza insa o lume a compromisurilor cunoscute doar de un grup restrans si care trebuie tainuite pentru restul lumii.

Drama Zoei nu este erotica sau conjugala (ea beneficiaza, spre deosebire de Veta de deplina incredere a celor doi barbati), ci ca ar putea deveni obiect al barfelor din oras. In primele doua comedii, personajele au un vag sentiment al onoarei, in O scrisoare pierduta conteaza doar onorabilitatea, si de aceea eroii disting intre doua planuri ale comunicarii: unul demagogic, mistificator, cand se adreseaza urbei, si celalalt direct, care le slujeste la tranzactiile dintre ele: "Ei! sa lasam frazele, nene Catavencule! Astea sunt bune pentru gura-casca... eu sunt omul pe care d-ta sa-l imbeci cu apa rece?... Spune, unde sa fie? barbateste: ce vrei de la mine?"). Acest bilingvism al personajelor determina doua planuri ale actiunii: pe fondul campaniei electorale, cu enorma cheltuiala de fraze pompoase, se desfasoara intrigi de culise, aceleasi in provincie ca si in Bucuresti, care de fapt hotarasc rezultatul confruntarii aparente de doctrine, dar care trebuie sa ramana ascunse, pentru ca "stiti, asupra alegatorilor, ar face poate rau efect."

Dumitrache si Leunida traiesc intr-o lume a aparentelor. In O scrisoare pierduta, personajele isi ascund intriga bulevardiera in spatele acesteia sunt perfect lucide si instrumentalizeaza demagogia narcotizanta pentru a le servi propriile interese. In preajma alegerilor parlamentare din 1883, organizate in vederea revizuirii constitutiei, confruntarea nu are loc intre doua partide diferite, istorica disputa intre liberali si conservatori, ci intre doua grupuri din interiorul partidului liberal, de guvernament, pentru ca se porneste de la premisa ca acesta cu sprijinul politiei, va castiga alegerile. Nimeni, in capitala acestui judet de munte, nu se opune guvernului, o spune la un moment dat cetateanul turmentat, nuantand revolta Joitica si elanurile mistificatoare ale pseudo-disidentului Catavencu.

Toata competitia se desfasoara de altfel, nu pentru castigarea simpatiei cetatenilor cu drept de vot,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

ci pentru desemnarea candidatului pe lista partidului liberal. In sanul acestuia se disting doua orientari, care traduc nu diferente de program, ci interese personale divergente.